

1830

ONS JUBELJAAR

1930

Een Eeuw geleden werd de Laterdaagsche Kerk gesticht

1 DECEMBER 1930

No. 23

35e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

In het pad der gerechtigheid is het leven; en op haar weg is de dood niet.

Spreuken 12 : 28.

DE EERSTE WOORD VAN WIJSHEIDS- TENTOONSTELLING.

In de Ster van den 1sten Juli van dit jaar vinden wij een artikel over het Woord der Wijsheid. Het daar geschrevene werd samengesteld om gebruikt te worden gedurende de internationale Hygiene-Tentoonstelling te Dresden. Hieronder volgt een artikel door President Widtsoe naar aanleiding van deze tentoonstelling geschreven.

„Het Woord der Wijsheid” — zijn grondslagen en zijn resultaten — vormt een der meest bezochte afdelingen van de „Internationale Hygiene-Tentoonstelling” te Dresden. Dagelijks bezoeken duizenden deze tentoonstelling, ontvangen dan inlichtingen over „Het Woord der Wijsheid” en tevens traktaten van de zendingen, welke daar arbeiden. Het groote bezoekersboek vult zich vlug met steeds meer namen en adressen van personen, die verdere verklaringen wenschen te ontvangen.

Deze tijding is voor onze leden zeer zeker zoowel verrassend als aangenaam. Immers hebben wij tot nu toe steeds de grootste moeilijkheden ondervonden als wij aan de wereld dit gedeelte der waarheid, welke in ons bezit is, wilden geven.

De tentoonstelling zelf is eenig in haar soort. Zij heeft slechts

één doel: het in stand houden en de verbetering van de gezondheid der menschen. Zij is opgericht rondom het reusachtige gebouw van het Hygiene-Museum, hetgeen vooraan staat in de geheele wereld. De tentoonstellingsgebouwen bevinden zich daardoor midden in een uitgestrekt park, waarin schaduwrijke boomen, prachtige bloembedden en rustige groene grasperken elkander afwisselen. Er worden dit jaar vele tentoonstellingen in Europa gehouden, maar geen der anderen overtreft deze in schoonheid en in grootscheit van doel. Hier vindt men waarlijk een geestelijke gemeenschap van de beste soort tusschen de tentoonstellers van alle landen. Dezen indruk krijgt men bij het bezoeken der tentoonstelling. Het is vrijwel het meest bezienswaardige schouwspel in Europa.

In haar soort is dit de tweede tentoonstelling. De eerste werd eveneens te Dresden gehouden en wel in het jaar 1911. Deze was toen baanbrekend in het onderwijs aan de volksmassa over de gezondheidsvraagstukken. Als een gevolg van deze, in het jaar 1911 gehouden, tentoonstelling werd het Rijksmuseum voor Hygiene gesticht en ontstond daarmee een inrichting, welke op het gebied van goede gezondheid door de voortreffelijkheid en grondigheid in het aangeven der juiste wegen daartoe, aan te zien is als een wonder van menschelijke scheppingskracht. Voor de geheele wereld beteekende de eerste hygienische tentoonstelling een bron van inspiratie in het streven naar verbetering der gezondheid van het menschdom.

Op geheel natuurlijke wijze baande zich het Woord der Wijsheid een weg op deze machtige tentoonstelling, waar de wereld haar kennis over de gezondheid op verschillende manieren tentoongesteld had. De Zusters-Hulpverenigingen van de Duitsch-Oostenrijksche Zending bestudeerden het Woord der Wijsheid. Zuster Rose Ellen B. Valentine, de echtgenoot van den vorigen President dier Zending zocht overal naar geschikte stof en zij maakte zodoende kennis met Dr. M. Vogel, den wetenschappelijken leider van het Hygiene-Museum, waardoor zij gelegenheid had aan dezen het Woord der Wijsheid als een leidend beginsel tot betere gezondheid uit te leggen. Deze geleerde had hiervoor groote belangstelling en nam het besluit, in het wetenschappelijke tijdschrift van het Museum een kort artikel over het Woord der Wijsheid op te nemen, hetwelk Zuster Valentine had geschreven.

Toen er plannen gevormd werden om in 1930 de Hygiene-Tentoonstelling te houden, werd door iemand het voorstel gedaan om aldaar ook een afdeeling over het Woord der Wijsheid in te richten. Deze gedachte vond spoedig ingang. In het laatste gedeelte van November 1929 besprak de schrijver van dit artikel tezamen met den opvolger van President Valentine, President Edward P. Kimball, dit plan met den Amerikaanschen Consul in Dresden: A. T. Haeberlee, een zeer bekwaam en intelligent beambte en

bovendien een vriend der familie Valentine. Een opgewekte briefwisseling begon met de commissie der tentoonstelling en eindelijk ontving de Kerk een officiële uitnoodiging om mee te doen aan de tentoonstelling. Dit was einde Januari 1930. De kennis, welke Dr. Vogel over het Woord der Wijsheid bezat, ontzenuwde alle tegenwerking, welke van wetenschappelijke zijde werd ondervonden. De voorspraak van Consul Haerberlee werkte beslissend en ook het inschikkelijke optreden van de leiders der tentoonstelling voerde tot de uitnoodiging. De President der Europeesche Zending werd tot lid van het Eere-comité benoemd en de President der Duitsch-Oostenrijksche Zending ontving een uitnoodiging om aan de plechtigheden der opening deel te nemen.

Nog nooit was vóórdien een tentoonstelling over het Woord der Wijsheid gehouden. Hier was dus pioniersarbeid te verrichten. Om geheel op de hoogte te komen werden alle tentoonstellingen, welke plaats vonden, nauwlettend bestudeerd. Ouderling Reed W. Farnsworth van de Nederlandsche Zending werd naar Liverpool geroepen om in allerlei zaken van raad te dienen. Vervolgens werd hij naar Dresden gezonden. Na veel en grondig overleg werd begonnen de standplaats onzer afdeeling in te richten. De hulp van broeders Rendall, N. Mabey, Hellmut Plath en William J. Palmer dient hier tevens vermeld. President Edward P. Kimball was de leidende persoonlijkheid der groote onderneming. Ondertusschen werden door den schrijver van dit artikel de noodige statistische gegevens verzameld en werden door hem geschriften samengesteld, welke in het Duitsch en in het Engelsch gedrukt werden.

Onze standplaats ligt zeer goed en wel aan den voorsten ingang van het gebouw van den Volkerenbond, in de nabijheid van de ruimte, welke aan het Internationale Roode Kruis is toegewezen. Wanneer men de deur opent, vertoont zich de hel-verlichte hoofdwand aan ons oog. De lichtende zon — „Het Woord der Wijsheid” — stijgt te voorschijn uit de zee van onwetendheid, en haar stralen beteekenen: gezondheid, lang leven, wijsheid, enz. Deze stralen worden afwisselend belicht, hetgeen zeer veel effect maakt. In het midden van den vloer staat een groote aardbol, welke langzaam rondraait, en op deze globe duiden lichtende punten de plaatsen aan, waar het Woord der Wijsheid wordt gepredikt door de Kerk. De linkerwand heeft een zich bewegende band, waarop de geschiedenis van het Woord der Wijsheid wordt verteld, elke letter sterk belicht. Aan den tegenoverliggenden wand hangt een groote statistiek-kaart, welke de toestanden onder het volk der Heiligen der Laatste Dagen, dat het Woord der Wijsheid als grondbeginsel heeft, op het gebied der gezondheid, van het onderwijs en der zedelijkheid vergelijkt met dezelfde toestanden in andere Staten. Fotografieën, kaarten en meerdere plakATEN, ontworpen door Ouderling J. Blaine Freestone nemen de vrije ruimten

aan de wanden in. De vlaggen van alle volkeren, waaraan de Kerk hare boodschap verkondigt, vormen een prachtige plafondversiering. Twee tafels bevatten de traktaten en een bezoekersboek, en voor zwakke en oude lieden zijn stoelen aanwezig.

Ouderlingen Serge F. Glade en Kersey C. Riter van de Duitsch-Oostenrijksche Zending hebben sinds de opening der tentoonstelling, dus van de derde week in Mei af, steeds in onze afdeeling gewerkt. Toen het aantal bezoekers steeds grooter werd, hebben van 1 Augustus af ook broeder Hermann Kluwe en Otto Baer der Zwitsersche Zending meegeholpen. Voor zoover dit mogelijk is, worden de bezoekers in groepen door de tentoonstelling geleid en geven de geleiders hun de meest uitgebreide verklaringen. Zij verklaarden allen, dat het tentoongestelde hun grootste belangstelling had. Vooraanstaande geleerden uit alle deelen der wereld hebben deze wijze om aan de menschheid de gezondheidsleer bekend te maken, alsmede de leer zelve, ten zeerste geprezen. Ontelbare verzoeken zijn tot ons gekomen om ook in andere landen inlichtingen over het Woord der Wijsheid te willen geven. Per dag werd de tentoonstelling door ongeveer 75.000 menschen bezocht; en gemiddeld 5.000 bezochten dagelijks onze standplaats. Gedurende de eerste twee maanden werden ongeveer 100.000 traktaten uitgereikt.

De grondbeginselen van het Woord der Wijsheid zijn in overeenstemming met de beste wetenschappelijke onderzoekingen en vormen voor de geleerden op dit gebied geen verrassing; wel toonen de leeken groote belangstelling. Door allen zijn evenwel van de vruchten en resultaten, welke voortvloeien uit het onderhouden van het Woord der Wijsheid, met verbazing kennis genomen. Dit sproot voornamelijk voort uit het feit, dat dit gezondheids-systeem van een groep menschen, welke nu ongeveer drie kwart millioen aanhangers telt, reeds honderd jaar lang bekend is en door hen is toegepast geworden. De geschiedenis weet geen gezondheids-proefneming op grooter schaal te melden.

Het Woord der Wijsheid heeft een volk verwekt, hetwelk op het gebied van gezondheid en lang-leven een zeer hooge plaats inneemt en hetwelk zich naar het blijkt, langzamerhand van alle plagen en ziekteverschijnselen vrijmaakt, welke de aarde teisteren. Als het Woord der Wijsheid met nog nauwkeuriger zorg werd nageleefd, wat zou er dan een krachtig en een „langlevend” volk opgroeien!

De uit te deelen traktaten richten de opmerkzaamheid der bezoekers tevens op de voordeelen van het Woord der Wijsheid, wat betreft de economie in de huishouding, en de geestelijke en zedelijke waarde ervan,

Dit is in het kort de geschiedenis van de eerste „Woord der Wijsheidstentoonstelling”. Reeds zijn voorbereidingen getroffen,

ook vertegenwoordigd te zijn op de tentoonstelling, welke men van plan is in het jaar 1931 te houden.

JOHN A. WIDTSOE,
President der Europeesche Zending.

ZION.

Het woord Zion wordt in een bijzonderen en in een algemeenen zin gebruikt. In het eerste geval beteekent het den naam van een plaats, in het tweede geval wordt de Kerk van God en Zijn Rijk ermede bedoeld.

In de heilige geschiedenis zijn drie plaatsen bekend, welke den naam Zion dragen.

De eerste en vroegste is de stad, welke door Henoeh, den zeven-
den van Adam af, werd gebouwd. De Patriarch Henoeh, die daar-
toe van den Heere het bevel had ontvangen, predikte aan zijn tijd-
genooten het Evangelie. Degenen, die zijn boodschap aannamen,
vormden zulk een rechtvaardig volk, dat „de Heere kwam en onder
hen woonde.” „En de Heere noemde Zijn volk Zion, omdat zij één
van hart en één van geest waren, en zij leefden in gerechtigheid;
en er waren geen armen onder hen.” En de stad, welke zij bouw-
den, werd „de Stad der Heiligheid, of Zion genoemd.” (Paarl v.
Gr. Waarde. Mozes VII : 16-19.)

Ook heeft de stad Jeruzalem den naam Zion gedragen, ofschoon
deze aanduiding heel dikwijls tot een der bergen dier stad werd
beperkt. Jeruzalem was de vaderstad van Melchizedek, den groot-
ten Hoogepriester. Onder de regeering van David werd Jeruzalem
de Hoofdstad van Israëel; en op één harer bergen werd de Tempel
van Salomo gebouwd. De stad Jeruzalem is voor vele heilige
gebeurtenissen de uitgezochte plaats geweest: binnen haar muren
werkte en stierf de Heiland; en zij zal door Jezus Christus in Zijn
Heerlijkheid bezocht worden als Hij naar de aarde zal terugkeeren
om te heerschen en te regeeren. „In de laatste dagen zal Jeruzalem
de hoofdstad van het vergaderde Israëel op het oostelijk half-
frond zijn.”

De derde plaats, welke den naam Zion dragen zal, is een stad,
welke nog op het westelijke vasteland moet opgericht worden en
welke ook als het Nieuwe Jeruzalem bekend zal zijn. Deze stad
zal ontstaan in de nabijheid van de reeds bestaande stad
Independence, in den staat Missouri (Amerika). In voorgaande
tijden der Kerk hebben de Heiligen geprobeerd om met den bouw
dezer stad en haren Tempel te beginnen. Hunne vijanden hebben
hen dit evenwel verhinderd. Toch zal op een bepaald tijdstip deze
stad gebouwd worden en de Heere, Jezus Christus, zal er wonen.
„En het zal het Nieuwe Jeruzalem genaamd worden, een land van

vrede, eene stad van toevlucht, eene plaats van veiligheid voor de heiligen des Allerhoogsten Gods. En de heerlijkheid des Heeren zal aldaar zijn, en de verschrikking des Heeren eveneens, zoodat de goddeloozen niet tot die plaats zullen komen, en ze zal Zion genaamd worden." (Leer en Verbonden Afd. 45 : 66, 67). Wanneer de plannen des Heeren volvoerd zullen worden, zal de stad van Henoch met het Nieuwe Jeruzalem tezamen gesmolten worden.

De oude Profeten spreken dikwijls over deze beide steden der gerechtigheid. De Profeet Micha zegt: „Want uit Zion zal de wet uitgaan en des Heeren woord uit Jeruzalem." (Micha 4 : 2).

Daar in de vroegere dagen der opnieuw tot de aarde gebrachte Kerk eenige der broederen het vermoeden uitspraken, dat alle Heiligen Gods zich in deze beide steden zouden moeten vergaderen, gaf de Profeet Joseph Smith de verklaring, dat het geheele Amerikaansche vasteland, dus Noord- en Zuid-Amerika, Zion is, dat wil zeggen het land, waarvan de hoofdstad het Nieuwe Jeruzalem of Zion zal zijn. Terwijl hij sprak over Amerika als zijnde het land Zion, verklaarde hij voorts „waar ook in de Staten door de Ouderlingen Israëls den Heere gemeenten en Kerken zullen opgericht worden, zal een „paal" van Zion zijn." (Geschiedenis der Kerk, Vol. 6, pag. 318, 319).

In den algemeenen en gewonen zin des woords beteekent Zion hetzelfde als de Kerk Gods, en als de gemeenten der oprechten, afgescheiden van de plaats, waar deze zijn gelegen. De eerste openbaringen, welke aan den Profeet Joseph Smith zijn gegeven, bevatten aan de Heiligen van dien tijd het vaak herhaalde gebod: „Te zoeken de zaak van Zion voort te brengen en te vestigen." (Leer en Verb. Afd. 6 : 6.) Hieraan ging vooraf de openbaring aangaande de plaats van het Nieuwe Jeruzalem. Dat met de aanduiding Zion de oprechten bedoeld worden, waar ook gevonden, wordt bevestigd door het Woord des Heeren aan den Profeet Joseph Smith, nadat de plaats voor het Nieuwe Jeruzalem was aangegeven. Leer en Verbonden Afd. 97 : 21 zegt daaromtrent: „Daarom, voorwaar, dus zegt de Heere, laat Zion zich verheugen, want dit is Zion: De reinen van harte; daarom, laat Zion zich verheugen, terwijl al de goddeloozen zullen treuren." Laten wij ook niet vergeten, dat de Heer van de Stad van Henoch als van Zion sprak, „omdat zij één van hart en één van geest waren en in gerechtigheid woonden". In tegenstelling hiermede spreekt de Heer van „het midden der goddeloosheid, hetwelk geestelijk Babylon is," zonder daarmede een bepaalde aardrijkskundige of geographische plaats te bedoelen. Hier wordt dus de naam Babylon in figuurlijken zin gebruikt.

In dezen algemeenen zin hebben de Heiligen der laatste Dagen het woord Zion toegepast op het hoofdkwartier der Kerk, het-

welk eerst in Missouri was gelegen, terwijl dit nu van toepassing is voor de Zoutmeerstad en het daaromheen liggende land; tevens worden de verder verwijderd liggende afdeelingen der Kerk, dus gedeelten van het ware Zion, als „palen” en zendingsvelden van Zion aangeduid.

De Profeet Brigham Young zeide, toen hij in een redevoering dit onderwerp behandelde: „Zion zal zich ten slotte over de geheele aarde uitstrekken. Er zal geen hoekje, noch streek gevonden worden, die niet in Zion liggen. Alles zal Zion zijn.” (Journal of Discourses, Vol. 9, p. 138).

Het Evangelie wordt over de geheele aarde verspreid. Geheele scharen nemen het aan. Deze kunnen niet allen in één plaats verblijven; maar zij kunnen onder de leiding van den Heiligen Geest in eenheid tezamen wonen, in volle gehoorzaamheid aan de geboden des Heeren. Op deze wijze zullen zij dan elke woonplaats tot een Zion maken.

Toen de Heer in de eerste dagen der Kerk tot het volk over de vergadering sprak, en deze was toen een noodzakelijkheid, zeide Hij: „— vergadert u tezamen in het land Zion, o gij volk Mijner Kerk, gij die niet geboden zijt te vertoeven.” (Leer en Verb. Afd. 133 :4.)

De wijsheid des Heeren, welke voor ons onnaspeurlijk is, zal voor ieder uitmaken op welke plaats wij het beste dienstbaar kunnen zijn. De zegeningen van het Evangelie zullen over de geheele aarde worden uitgegoten, over ieder aantal geloovigen, zoodat voor niemand de uitgezochtste gaven van het Evangelie zullen verloren gaan. Overal zal de Heer de Zijnen beschermen.

In de Kerk van Christus is elk mensch vrij om naar eigen goeddunken te handelen. Het staat elkeen vrij zich te bewegen en te handelen, zooals het hem onder de wet des Heeren het beste toelijkt. Doch waar de mensch ook henen gaat, hij moet Zion, zijn Geest, zijn Waarheid en zijn Schoonheid met zich in het harte meedragen — want Zion zal overal zijn, waar Heiligen der laatste Dagen elkander in heilige gemeenschap aantreffen. Hoewel „midden in Babylon” bevinden „de reinen van hart” zich toch in Zion.

JOHN A. WIDTSOE,
President der Europeesche Zending.

ZUSTERS-HULPVEREENIGING.

De eerste les voor December is te vinden in de Ster van 15 December 1930 (bladzij 331). Wij bedoelen het artikel getiteld: „Het Vijfde Evangelie”.

ZALIGHEID VOOR DE DOODEN.

(Vervolg van bladzijde 343).

Les No. 2. — Voorzetting.

De Drie Heerlijkheden. — Er zijn drie heerlijkheidsgraden: de celestiale, waarin degenen die de gansche wet naleven zullen binnengaan; de terrestriale, waarin aangetroffen worden de eerzame lieden der wereld en degenen die verblind werden door de sluwheid der menschen en overwonnen werden door de dingen der wereld, en zoomede degenen die Christus aangenomen hebben maar niet kloekmoedig waren in Zijn werk, en degenen die zonder wet stierven onder de heidenen; de derde of telestiale is die heerlijkheid welke de groote meerderheid van het menschdom omvat, die in hunne heerlijkheid verschillen als de ontelbare sterren des hemels. Daar zijn de aardbewoners die onwaardig geweest zijn, onrein, ongeschikt voor verhooging in de andere rijken. En dan zullen er nog anderen zijn, die wegens hunne onreinheid en gruwelen in het vleesch in het geheel geen heerlijkheidsrijk zullen kunnen beërven. De verderfenszonen, degenen die verloren gaan, die de verzoening van Christus verworpen en Hem als het ware opnieuw gekruisigd hebben: die zullen uit het rijk geworpen worden in de buitenste duisternis. Al de overigen zullen in de een of andere heerlijkheidsgraad gezaligd worden in een van de drie groote afdeelingen. In Leer en Verbonden, afdeeling 76, wordt dit onderwerp uitvoerig besproken.

Zonden vergeven na den dood. — Dat er in de komende wereld zonden vergeven worden, blijkt uit de volgende woorden van den Heiland:

Alle zonden en lastering zal den menschen vergeven worden: maar de lastering tegen den Geest zal den menschen niet vergeven worden. En zoo wie eenig woord gesproken zal hebben tegen den Zoon des menschen, het zal hem vergeven worden; maar zoo wie tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomstige.

Hieruit blijkt dat sommige zonden vergeven zullen worden in de toekomstige wereld. Ons wordt tevens geleerd in 1 Corinthe 15:19, „indien wij alleenlijk in dit leven op Christus zijn hopende, zoo zijn wij de ellendigste van alle menschen”. Doch wij hebben hoop op Christus zoowel in het toekomstige als in dit leven. Zaligheid komt niet in eens. „Weest gijlieden volmaakt gelijk uw Vader, die in de hemelen is, volmaakt is”, wordt ons gezegd. Daarvoor zullen wij eeuwen noodig hebben, want er zal verderen vooruitgang zijn aan gene zijde van het graf, en daar zullen de getrouwen alle dingen overwinnen, en alle dingen ontvangen, ja de volheid van de heerlijkheid des Vaders. (Leer en Verb. 85:38).

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: FRANK I. KOOYMAN - ASSISTENT: PIETER VLAM

„ZOOALS EEN MENSCH DENKT.....”

Wanneer de mensch, dikwijls na lang zoeken, het Koninkrijk Gods heeft gevonden, dan zal hij zich, zoodra de wetenschap daarvan zijn hart begint te doorgloeien, onderwerpen aan de geboden des Heeren en, na zich bekeerd te hebben van zonde en ongerechtigheid, zich door het bad der wedergeboorte als onderdaan in dit Koninkrijk doen opnemen. Groot is de vreugde van hen, die deze beslissende stappen verrichten en tot wie God getuigt door Zijnen Geest, dat zij waarlijk in Zijne kudde zijn opgenomen.

Toch kan nu met recht worden gevraagd of alles hiermede gedaan is. Is nu de hoogste zaligheid verzekerd?

Laat ons voorzichtig zijn en onszelven niet bedriegen! Zeer veel heeft onze Hemelvader ons onder ons bereik gegeven. Hij brengt ons in aanraking met Zijn Wijsheid, Zijne Dienaren vermanen en leeren ons, Zijn Profeten leiden ons. Hij wijst ons dagelijks den weg, welken wij moeten gaan. Zijne openbaringen zijn veelvuldig, heerlijk en diep. Evenwel is dit alles daarmede nog niet ons bezit, ons eigendom geworden. Van ons wordt verlangd een toegrijpen, een gebruiken, een verwerken. Wij moeten arbeiden, studeren, aanwenden.

Toen wij door de smalle poort Zijn Rijk betraden, werd ons een nieuw doel gewezen. Wij bemerkten toen eerst goed, hoe oneindig groot dit Rijk is. Met ontzag luisteren wij naar de stem, welke ons over het nieuwe doel spreekt. Hoort den Zaligmaker tot ons spreken: „Weest gijlieden dan volmaakt, gelijk Uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.” Welk een diepe beteekenis ligt er in deze woorden opgesloten! Niemand kan zich een hooger, edeler en meer verheven doel indenken. Maar ook — was ooit een opdracht zó zwaar?

Hoever zijn we niet van ons doel verwijderd! Alleen dit weten we, het is te bereiken. Daarvan zijn we overtuigd. De Meester zal ons zeker geen onbereikbaar ideaal voor oogen stellen. Ge-loovend en vertrouwend gaan we dus op weg. We getuigen daarbij, dat het Evangelie een kracht Gods tot zaligheid is en voort gaan we, werkend en biddend. Het gebed als eerste uiting van ons geloof, de geloofswerken als zeker middel van vooruitgang. Laat ons dit „werken” eens nader bekijken. Als leden der Kerk

denken wij als 't ware instinctief aan: tienden, het Woord der Wijsheid, het bezoeken der vergaderingen, het helpen van armen en zieken. En zeer terecht. Niet genoeg kunnen we tot deze soort werken aangespoord worden. Maar toch zijn het deze dingen niet alleen, welke noodig zijn. Veel méér nog dient er op ons levensprogramma te staan. Vergaten we de liefde? Wij weten, dat we zonder haar niets zouden zijn. Dus de liefde bovenaan geplaatst! Maar nu, is nu alles gereed? Ja en neen! Als dit alles onszelf helpt verbeteren, ons karakter helpt veredelen, ons tot hoogere, reinere wezens maakt, dan ja. Anders moet ook hiervoor nog worden gezorgd. Eén der hoofdpunten op ons levensprogramma moet zijn: zelfverbetering.

De weg, de middelen daartoe worden ons eveneens gewezen in Gods Koninkrijk. Leerrijk en schoon zijn de lessen in de verschillende Kerk-vereeningen als Zondagsschool, O.O.V. enz. ons gegeven. Nu komt ook hier dus nog ons deel van den arbeid: het bestudeeren en het toepassen ervan.

Karakterbouw, zelfverbetering, wat zeggen deze woorden ons? Zij zeggen ons dit: nader tot God te komen, dichter bij eigen goddelijkheid en daardoor meer geschikt om in het gezelschap der goddelijke Wezens toegelaten te worden.

Velen zullen zich afvragen, waarmede deze karakterverbetering begint. Het antwoord is eenvoudig. Alle karakterverbetering begint bij de verbetering onzer gedachten. Deze zijn het begin van al het goede in ons leven of — van al het kwade.

Degene, die zijn gedachten weet te beheerschen en in goede banen te leiden, heeft de eerste en voornaamste schrede op den weg der zelfverbetering gedaan. Laat goede, reine, opbouwende gedachten van U uitgaan! Niet langer mogen we veronderstellen dat onze gedachten tolvrij zijn! „Zooals een mensch denkt in zijn hart, zoo is hij.”

Eenmaal las ik:

- Zaai een gedachte — en ge oogst een daad.
- Zaai een daad — en ge oogst een gewoonte.
- Zaai een gewoonte — en ge oogst een karakter.
- Zaai een karakter — en ge oogst hemel of hel!

Ligt hierin niet het A B C van karakteropbouw. Laten wij ons in dit verband nog even het slot van les 33 van de Ouderenklasse der Zondagsschool herinneren, hetwelk aldus luidt: „Jesus legde den grootsten nadruk op reine gedachten: „Maar ik zeg U, dat zoo wie een vrouw aanziet om dezelve te begeeren, die heeft alreeds overspel in zijn hart met haar gedaan.” (Matt. 5 : 28.) In oude Hindoesche wijsbegeerte lezen wij: „Als U ongelukken overvallen, bedenk dan, dat ze niet tot U komen door uwe daden, maar door uwe gedachten.” Vruchten groeien uit zaad. Zoo groeien daden

uit gedachten. Gelijk slechte vruchten komen van slecht zaad, zoo worden slechte daden geboren uit slechte gedachten. Zooals de landman de zaden van onkruid uitzoekt en wegwerpt en dan alle zaden sorteert, zoo behoort een voorzichtig en wijs mensch zijn gedachten te behandelen; hij dringt ijdele en dwaze gedachten terug en voorkomt slechte daden. Goede daden komen slechts van goede gedachten. Zoek goede gedachten in boeken der wijsheid, in opbouwende gesprekken, maar bovenal in uzelf."

Er zijn kerkleden die het doel onzer verschillende lessen niet inzien. Zij gevoelen volgens hun zeggen meer voor bijbel- of schriftuurstudie. Ook in deze studie ligt een groote kracht tot veredeling. Alles op zijn tijd en alles op de juiste plaats. Maar laat ons niet vergeten, dat het bereiken der volmaaktheid, dus der hoogste zaligheid, dán eerst een feit is geworden, als onze karakters op elk gebied veredeld, verbeterd en gelouterd zijn. Daartoe is inzicht noodig der verschillende karaktereigenschappen, goede en booze, en tevens van de middelen om de goede te vergrooten en te vermeerderen, de slechte te vernietigen.

We kunnen dus vol vertrouwen de wegen volgen, welke ons door Gods dienstknechten op aarde, de Leiders van ons Volk, het Volk der Heiligen, worden gewezen. Hierdoor groeien wij. We komen tot groote zelf-ontplooiing en als direct gevolg worden we tot grooteren zegen voor anderen en zijn we beter in staat het groote gebod na te leven: Hebt uwe naasten lief gelijk uzelf!

Machtige waarheid: in het Koninkrijk des Vaders kunnen wij den weg tot eigen goddelijkheid vinden en bewandelen!

Dankbaar en met vreugde in onze zielen erkennen we dit. Hoe groot is toch God's liefde en hoe onuitputtelijk is Zijn genade! Vol geloof en vertrouwen gaan we voort, biddend en werkend, struikelend en weer opstaand — immer voort.

V.

UTRECHTSCH E CONFERENTIE.

Zaterdag 22 en Zondag 23 November werd te Utrecht de halfjaarlijksche conferentie gehouden van het Utrechtsche District, den eersten dag in het gewone lokaal: Kruisstraat 7, den tweeden in het Jaarbeursgebouw. Districts-president Warde M. Cameron had de leiding over alle bijeenkomsten.

Een zendelingen-bijeenkomst werd Zaterdagmiddag gehouden om 1 uur. Er waren 45 zendelingen aanwezig. Zaterdagavond om 7 uur werd een preekvergadering gehouden. Het aanvangslied was: „De Geest Gods". Gebed, Ouderling Kenneth S. Hancock. De eerste twee verzen van lied No. 88 werden door de aanwezigen gezongen. Achtereenvolgens spraken Ouderling Arthur van Otten, werkzaam te Apeldoorn; C. Nicolaas Schaap, werkzaam te Am-

sterdam; Andrew P. Roghaar, werkzaam te Leeuwarden; Wilmer W. Tanner, gemeente-president te Leiden; en Albert J. Aardema, werkzaam te Schiedam. Vier pas aangekomen zendelingen kregen nu het woord: Ouderling John G. de Gooyer, Daniel A. Grundmann; Phares N. Green en Jesse K. Thorne, vertolkt door Ouderling Bert H. Opheikens. Ouderling Hermann Bell, gemeente leider te Gouda, sprak nu de vergadering toe, en daarna kreeg Zendings-president Frank I. Kooyman het woord. Slotlied: „Wij marcheeren naar ons tehuis”. Dankgebed, Ouderling Kenneth G. Allen.

Zondagmorgen. Openingslied: „Kom, o Gij Vredevorst”. Gebed, Ouderling Kenneth R. Judd. Koorlied van het Amsterdamsche Koor: „Jehova”. Na een woord van welkom van den leider, spraken Ouderling Lynn N. Murdock, gemeente-leider te Den Helder; Gerrit A. Jongejan, werkzaam te Amsterdam; en Archie L. Richardson, Amsterdamsch Districts-president. Een tusschenlied, „Tarry with me, oh my Saviour”, werd door het koor gezongen. Vervolgens spraken Zuster Tine C. Hartman-Spaans, assistente Bijenhoudster, Ouderling William J. Koldewijn, intredende Utrechtsch Districts-president, en President Kooyman. Slotlied (koorzang): Psalm No. 150. Dankgebed, Ouderling Sylvester M. Dalebout.

Om 1 uur had er in de Zweminrichting Ozebi een doopvergadering plaats, waarin Ouderling Warren D. Richardson, Rotterdamsch Districts-president en President Kooyman het woord voerden. Er waren 5 doopelingen.

In den namiddagdienst, om half drie, was het aanvangslied: „De Dag der Bevrijding”. Gebed, Ouderling Blaine L. Baxter. Koorlied: „Leid mij Pelgrim”. Achtereenvolgens spraken Ouderling Claire P. Fowler werkzaam te Amsterdam; Lynn R. Webb, Gemeentepresident te Rotterdam Overmaas; en Symen Stam, werkzaam te Rotterdam. De autoriteiten der Kerk en der Zending werden nu ter ondersteuning voorgesteld. De stemming was eenparig. Een duet werd gezongen door twee Amsterdamsche koorleden, waarna Zuster Elisabeth J. Kooyman het woord voerde. Vervolgens spraken Ouderling Nanno Venema, werkzaam te Groningen; Don M. Wakefield te Amsterdam werkzaam; en Marvin H. Ricks, gemeenteleider te Alkmaar. Tot slot werd „O Herder Israels” door het koor gezongen, en sprak Ouderling George Rytting de dankbede uit.

„De Heer is mijn Licht” was het openingslied der avondvergadering. Ouderling M. Laverl Hall bad. Door het koor werd gezongen „The Radiant Morn”, waarna achtereenvolgens de volgende sprekers het woord voerden: Ouderling Edward H. Boyer, gemeentepresident te Utrecht; Bert H. Opheikens, Overziener van het O. O. V. en Zondagsschoolwerk, Cornelius J. Dee, Groninger Districts-president; Warde M. Cameron, aftredend Utrechtsch

Districtspresident; John Westra, Zendingsecretaris; en President Frank I. Kooyman. Het spreken werd afgewisseld met een duet gezongen door Ouderling Don M. Wakefield en Zuster E. Bakker van Amsterdam. Slotlied: „De Geest Gods”. Ouderling Alton R. Pugh uitte het dankgebed.

De conferentie was een waar geestelijk feest.

JOHN WESTRA, Secretaris.

IS ER EEN SINTERKLAAS?

(Uit de „New York Sun”).

„Het doet ons genoegen, onderstaand schrijven terstond en derhalve bij voorrang te beantwoorden, terzelfder tijd onze groote voldoening betuigend dat de trouwhartige schrijfster onder de vrienden en vriendinnen van „The Sun” geteld wordt:

Geachte Redacteur:

Ik ben 8 jaar oud.

Enkele mijner vriendinnetjes zeggen,
er is geen Sinterklaas.

Papa zegt: „Als je het in The Sun
ziet, is het zoo.

Vertel mij alsjeblijft de waarheid:
is er een Sinterklaas?

Virginia O' Hanlon.

„Virginia, je vriendinnetjes hebben ongelijk. Ze zijn aangetast door de twijfelzucht van een twijfelzuchtige eeuw. Ze gelooven alleen maar wat zij zien. Ze denken dat er niets bestaan kan, als het niet begrijpelijk is voor haar kleine geesten. Alle geesten, Virginia, zoowel groote-menschegeesten als kindergeesten, zijn klein. In dit ons groote heelal is de mensch maar een insekt, een mier, in zijn begrip, vergeleken bij de onbegrensde wereld rondom hem, gemeten bij het verstand, dat de geheele waarheid en kennis omvatten kan.

„Ja, Virginia, daar is een Sinterklaas. Hij bestaat zoo zeker als liefde en edelmoedigheid en toewijding bestaan, en je weet dat die er volop zijn en aan je leven zijn hoogste schoonheid en vreugde geven. Helaas! hoe treurig zou de wereld zijn als er geen Sinterklaas was. Ze zou net zoo treurig zijn als wanneer er geen Virginia's waren. Er zou dan geen kinderlijk geloof zijn, geen poëzie, geen verdichting om dit bestaan dragelijk te maken. Er zou dan alleen maar zingenot en ooggenot voor ons zijn. Het eeuwige licht waarmede de kinderjaren de wereld vervullen, zou dan uitgedoofd wezen.

„Niet in Sinterklaas gelooven! Je zou net zoo goed niet in feeën kunnen gelooven. Je zou je papa kunnen overreden om menschen

te gaan huren om alle schoorsteenen te bewaken op Kerstavond, maar als zij Sinterklaas niet naar beneden zagen komen, wat zou dat dan nog bewijzen? Niemand ziet Sinterklaas, maar dat is geen teeken dat er geen Sinterklaas is. De allerwerklijkste dingen ter wereld zijn die, welke noch kinderen noch groote menschen zien. Heb je ooit feeën zien dansen op het grasveld? Natuurlijk niet, maar dat is geen bewijs, dat ze er niet zijn. Niemand kan al de zichtbare en onzichtbare wonderen, die er in de wereld zijn, begrijpen of zich voorstellen. Je kunt de baby's ratel vaneenscheuren en zien wat het is, dat het geluid maakt van binnen, maar daar is een sluier die de onzichtbare wereld verbergt, die noch de sterkste man noch de vereenigde kracht van al de sterkste mannen, die ooit geleefd hebben, vaneen zou kunnen scheuren. Alleen geloof, verbeelding, poëzie, liefde, verdichting kunnen dat gordijn opzij schuiven en de glorie daarachter zien en teekenen. Is het allemaal werkelijkheid? O, Virginia, in heel de wereld is er niets anders zoo werkelijk en blijvend.

„Geen Sinterklaas! Dank God! hij leeft en hij leeft voor immer. Over duizend jaar, Virginia, neen over tienmaal tienduizend jaar zal hij nog voortgaan, kinderharten blij te maken.”

K.

VRAGENBUS.

Vraag: Behoort de gemeente neder te knielen, wanneer het Avondmaalsgebed uitgesproken wordt?

Antwoord: Op bovenstaande vraag werd door President John A. Widtsoe het volgende antwoord gegeven: De wijze om het Avondmaal te bedienen wordt in Leer en Verbonden, Afd. 20 : 76 duidelijk beschreven. Dit vers luidt: „En de Ouderling of Priester zal het bedienen; en wel op de navolgende wijze: hij zal nederknieten met de gemeente (he shall kneel with the Church) en in plechtig gebed den Vader aanroepen.”

De gewone beteekenis van het Engelsche woordje „with” (Hollandsch: met) is: „in gezelschap van”, „te midden van” of „onder” (Zie Oxford Dictionary) en in dien zin wordt dit woord hier gebruikt. De Ouderling of de Priester zal dus „te midden van” de vergaderden nederknieten als het Avondmaalsgebed uitgesproken wordt. De openbaring richt zich tot den persoon, die de heilige handeling verrichten zal en zegt „*hij* zal nederknieten” en dus niet dat „*zij* zullen nederknieten.” De dienstdoende persoon handelt in plaats van de gemeente, vertegenwoordigt de gemeente. Alles wat gedaan moet worden, kan niet door alle aanwezigen worden verricht.

Natuurlijk zou het geen schade doen, als de gemeente ook ging nederknielen, maar de kracht van het gebed zou toch ook niet vermeerderen. Het „mede-knielen” zou bovendien licht tot wanorde aanleiding geven juist op het oogenblik, dat elke gedachte gericht moet zijn op het heilige verbond, den Heere te gedenken en te dienen. Bovendien is het nooit de gewoonte geweest in de Kerk. Het is in volle overeenstemming met de openbaring als de gemeente rustig blijft zitten, terwijl de knielende Ouderling of Priester het gebed doet en terwijl het Avondmaal wordt rondgebracht.

Een degelijk Sinterklaas- of Kerstgeschenk.

Wilt ge uw vriend of vriendin een degelijk geschenk geven voor St. Nicolaas of Kerstmis, laat hem of haar dan een jaar lang de Ster sturen. Een vooruitbetaalde jaargang, vier-en-twintig interessante en leerrijke tijdschriften, elk van 16 bladzijden, of grooter — wat een keurgave!

Ster-betalingen.

Uit Indië, uit Amerika, uit alle deelen van ons land beginnen de abonnementsgelden binnen te komen. Met dankbaarheid maken wij hiervan gewag. Als alle abonné's hunne rekeningen voldoen, kunnen ook wij op onze beurt drukker en anderen betalen. En hoe beter de gelden inkomen vóór het Nieuwe Jaar, des te minder aanmaningen behoeven er uitgezonden te worden in Januari.

Verbetering.

Vergissen is menschelijk, maar — daarom nog niet wenschelijk!

In de aankondiging van de Utrechtsche Conferentie, in ons nummer van 15 November, is een fout geslopen. Er staat daar dat die gebeurtenis op 23 December plaats zou hebben, waar de bedoeling was 23 November. Intusschen hebben wij door middel van brieven al de kerkelijke gemeenten in ons land van den juiste datum op de hoogte gesteld en — de Conferentie behoort thans tot de geschiedenis en wel als een welgeslaagde.

Priesterschapsvergadering.

- 2 Dec. Hemelblijdschap. Lucas 10 : 17-24.
 9 Dec. Gij dwaas! Lucas 12 : 16-21.
 16 Dec. De enge poort. Lucas 13 : 23-30. Vergelijk vers 22: „en Hij zeide tot Zijne discipelen” met 3 Nephi 13 : 25: „Toen Jezus deze woorden gesproken had, keek Hij naar de twaalven, die Hij gekozen had, en zeide tot hen.”
 23 Dec. In den Olijvenhof. Lucas 22 : 45-53.
 30 Dec. Open.

Aangekomen.

Te Rotterdam zijn den 21sten November j.l. vier Ouderlingen aangekomen om hier te lande zendingswerk te doen. Hier volgen hunne namen en respectieve eerste standplaatsen: Phares N. Green, van Hooper, Utah:

Rotterdam, Over-Maas; Jesse K. Thorne, van Pleasant Grove, Utah; Amsterdam; John G. de Gooyer, van Salt Lake City; Utah; Den Haag; Daniël A. Grundmann, eveneens van Salt Lake City, Utah; Utrecht.

Ontslagen.

Aan drie onzer zendingen: Henry Hart, Herman de Mik en Archie L. Richardson, is een eervol ontslag verleend.

Ouderling Hart, die in de laatste drie maanden genealogische nasporingen verricht heeft, was vóór dien tijd president van het Amsterdamsche District.

Ouderling Herman de Mik was in de laatste maanden zijner zending president van het Rotterdamsche District.

Ouderling Richardson was Ouderling Harts opvolger als hoofd van het Amsterdamsche District.

Deze drie broederen zijn den 24sten November per „Batavier"-boot naar Engeland vertrokken om daar sloop te gaan naar Amerika.

Met leede oogen zien wij deze (en zagen wij andere!) goede werkers uit ons midden vertrekken, maar — van den anderen kant beschouwd, verblijden wij ons over hunne gelukkige terugkeer naar hunne geliefden.

Verplaatst en Benoemd.

Ouderling Warde M. Cameron, tot hertoe president van het Utrechtsche District, is benoemd tot Districts-president te Amsterdam.

Ouderling William J. Koldewijn, tot heden gemeenteleider te Dordrecht, is tot Districts-president van Utrecht benoemd.

Ouderling Edward H. Boyer, gemeenteleider te Utrecht, is aangesteld tot president van de gemeente te Dordrecht.

Ouderling Thomas F. Coppin, president van de gemeente te Haarlem, is tot gemeenteleider te Utrecht aangesteld.

Ouderling Fred M. Weenig, vertakkingsleider te Almelo, is aangesteld tot gemeentepresident te Haarlem.

Ouderling Milford L. Hall, te Almelo werkzaam, is aldaar tot gemeenteleider aangesteld.

Ouderling Morris Cundick, te Den Haag werkzaam, is naar Almelo verplaatst.

Ouderling Lynn N. Murdock, gemeentepresident te Den Helder, is naar Amsterdam verplaatst.

Ouderling Blainé L. Baxter, werkzaam te Rotterdam, is verplaatst naar Amsterdam.

Ouderling Kenneth G. Allen, te Rotterdam Overmaas werkzaam, is naar Groningen verplaatst.

Ouderling Claire P. Fowler, werkzaam te Amsterdam, is aangesteld tot gemeenteleider te Den Helder.

INHOUD.

De eerste Woord van Wijsheidstentoonstelling	381	Een degelijk Sinterklaas of Kerstgeschenk	395
Zion	385	Ster-betalingen	395
Zusters-Hulpvereniging	387	Verbetering	395
Zaligheid voor de Dooden ...	388	Priesterschapsvergadering ...	395
„Zooals een mensch denkt" ...	389	Aangekomen	395
Utrechtsche Conferentie	391	Ontslagen	396
Is er een Sinterklaas	393	Verplaatst en Benoemd	396
Vragenbus	394		